

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. Перник, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20211700500389 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

Образувано е по жалба от ЧСИ Ш.Д. против решение № 260203 от 23.02.2021 г. по гр.д. № 3776/2020 г. на РС- Перник, с което е отхвърлен искът на ЧСИ Ш.Д. срещу „НД Мениджмънт“ ООД, за признаване за установено, че дължи сумата от 162 лв., представляваща неплатени такси и разноски по изп.д. № 964/2015 г. на ЧСИ Ш.Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.г.д. № 1824/2020г. на РС Перник. Със същото решение, изменено по реда на чл. 248 ГПК с определение от 17.05.2021г., Ш.Д. е осъден да заплати „НД Мениджмънт“ ООД, гр. Перник сумата от 440 лв. представляваща направени по исковото и заповедното дело разноски.

В жалба се поддържа, че пред ПРС са представени доказателства, от които се установява, че ответникът не е заплатил процесната сума, представляващи дължими такси и разноски въз основа на две издадени сметки по чл.79 от ЗЧСИ и издадена фактура, както и че ЧСИ е извършил дейностите, за които били издадени сметките, поради което процесните суми били дължими, поради което се иска отмяна на решението от въззивната инстанция с уважаване изцяло на иска.

Въззиваемият „НД Мениджмънт“ ООД по подробни доводи изразява становище за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на решението.

Пернишкият окръжен съд, при извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, намира следното:

С определение № 549/25.06.2021г. по реда на чл.129, ал.1 ГПК на ищеца са дадени указания за отстраняване на констатирани от въззивния съд нередовности на исковата молба като се посочат конкретните действия, за които са начислени таксите, предмет на спора и се уточни за всяко едно от тях видът на действието, датата на извършването му и размерът на начислената такса.

С молба от 07.07.2021г. ищецът е отстранил нередовностите по предявения иск, в частта, касаеща суми, включени в сметка по чл. 79 ЗЧСИ № ***, издадена за сумата от 132 лева с ДДС, но не е отстранил тези недостатъци досежно сметката по чл.79 ЗЧСИ № ***, за сумата от 30 лева без ДДС. По отношение на същата е посочил, че се отнася за допълнителни разноси – заплащане на пощенски и/или куриерски услуги (неначисляване на ДДС, съгласно чл.26, ал.5, т.4 от ЗДДС), като твърди, че на основание т.31 от ТТРЗЧСИ се дължи сума в размер на 14 лева за получаване на информация и документи свързани с длъжника и/или неговото имущество и 6 лева – заплащане на пощенски услуги, без да посочи кога и какви пощенски услуги е извършил ЧСИ, нито пък кога и каква информация и документи е получил. По същия начин е посочил и относно начислените допълнителни разноси в размер на 10лева, за които е посочил само, че се дължат за заплащане на куриерски услуги.

Предвид горното, решението на РС в частта му, с която се е произнесъл относно вземане в размер на 30 лв., за което е издадена сметката по чл.79 ЗЧСИ № ***, е недопустимо като постановено по нередовна искова молба и следва да се обезсили, а производството по делото на осн. чл. 129, ал. 3, вр. с ал. 4 от ГПК да се прекрати /ТР №2/02.07.2004г. на ВКС по тълк. дело № 2/2004 г. на ОСГТК/. При прекратяване на исковото производство по чл.422 от ГПК, не по спогодба, съдът по установителния иск обезсилва и заповедта за изпълнение, заедно с определението за прекратяване на производството по делото, поради което и издадената заповед за изпълнение следва да се обезсили в частта, касаеща вземането, за което се обезсилва първоинстанционното решение /т.13 от ТР № 4/2013 от 18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТ/.

В останалата му част решението на ПРС е допустимо и спорът следва да се разгледа по същество.

По ч.гр.д. № 1824/2020г. на ПРС срещу „НД Мениджмънт“ ООД по реда на чл.410 ГПК е издадена заповед за изпълнение в полза на ЧСИ – Ш. Ш. Д. за сумата 162 лева - неплатени такси и разноси по т.3, т.4, т.5, т.8 и т.31 от ТТРЗЧСИ, сторени по изпълнително дело № 20157960400964, ведно със законната лихва върху главницата от 162лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 21.04.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата 25 лева – държавна такса и сумата 300 лева – адв. възнаграждение. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК от „НД Мениджмънт“ ООД е подадено възражение, с което е оспорена дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение.

От изп. дело № 964/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д. се установява, че е образувано със страни: взыскател „НД Мениджмънт“ ООД и длъжник – Ю. Й. В молбата за образуване на изпълнителното дело взыскателят е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 от ЗЧСИ. В изпълнение на молбата за проучване имуществото състояние на длъжника, ЧСИ е извършил 12 броя справки – по чл.74 и чл. 191 от ДОПК в НАП; в ОС „Земеделие“, ИКАР и БНБ. Налице са доказателства, че са изпращани 3 броя съобщения, искания, уведомления. С оглед молбата на взыскателя за служебно прехвърляне на изп.д. № 964/2015 г. към ДСИ при

РС - Търговище, ЧСИ Д. е изготвил копие от изпълнително дело, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол от 13.04.2020 г. За гореизброените действия по изпълнителното дело, ЧСИ съставил сметка № ***, в която посочил, че ответникът дължи сумата 132 лева с ДДС, от която: обикновена такса по т.3, т.4, т.5, т.8 от ТТРЗЧСИ – 110 лева без ДДС, въз основа на която сметка е съставена и фактура №***.

Пред първоинстанционният съд е приета съдебно-счетоводна експертиза, съгласно която процесната сметка е отразена в счетоводството на ЧСИ Ш.Д. през март 2020 г., както и в дневника за продажби, като е внесен и дължимия ДДС, но не е отразена в счетоводството на ответника и не са отразени в дневника за покупки за съответния период, като ответникът не е заплатил претендираната сума по сметката.

Уважаването на иска по реда на чл.422, вр. чл.415, ал.1 от ГПК предполага доказване от ищеца в условията на пълно и главно доказване, че по процесното изпълнително дело са извършени действия – изпълнителни и технически, за които се дължат такси и разноски, предмет на процесната сметка № ***, а ответникът при доказване на тези предпоставки, следва да докаже, че е платил същите, респ. да докаже своите правоизключващи и правопогасяващи възражения.

Спорни по делото са въпросите, свързани с изготвянето на процесната сметка, дължимостта на начислените в същата такси и разноски, както и до обема на извършените от ЧСИ да извършва изпълнителни и технически действия в съответствие с чл.18 от ЗЧСИ.

Нормата на чл.18, ал.1 от ЗЧСИ дава възможност на вискателя да възложи на ЧСИ извършване на посочените в същата допълнителни действия, като да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде pazач на описаното имущество, т.е. тази разпоредба дава възможност вискателят да възложи на ЧСИ извършване на технически действия, съпътстващи и осигуряващи основните процесуално-правни действия по образувано изпълнително дело /в този смисъл са решение № 445 от 27.07.2010 г. по гр.д. №1219/2009 г. на ВКС, ГК, I г.о., решение № 120 от 08.07.2011 г. по гр.д. № 1123/2010 г. на ВКС, ТК, II- ро т.о./.

В молбата за образуване на изпълнителното дело „НД Мениджмънт“ ООД изрично е посочил, че възлага на ЧСИ всички действия по чл.18 ЗЧСИ. След като самият вискател по изпълнителното дело е възложил на ЧСИ да извърши всички действия по чл.18 от ЗЧСИ, то и извършените от него в хода на образуваното изпълнително дело справки са извършени с оглед възложеното му от страна на „НД Мениджмънт“ ООД и необходимостта от обезпечаване на принудителното изпълнение по образуваното изпълнително дело. Следователно в пределите на своята компетентност ЧСИ не е извършил действия, надхвърлящи необходимостта за проучване на имуществото на длъжника. Извършените по изпълнителното дело справки са регулярни, през достатъчен интервал от време, предполагащ евентуална промяна в проверяваните обстоятелства и не може да се приеме, че е липсвала необходимост за извършване на тези действия от страна на ЧСИ.

Съгласно чл.79, ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника освен в случаите, когато: делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда или разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способи, които не са приложени. Чл.433, ал.1, т.6 от ГПК регламентира възможност за прекратяване на изпълнителното производство, когато не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на чл. 83, но тази законова възможност не е приложена от ЧСИ. Във връзка с начисляваните от

ЧСИ на такси по ТТРЗЧСИ, в т.11 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че несъбирането от частния съдебен изпълнител на авансово дължимата такса от вискателя съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 от ЗЧСИ, като в мотивите е разяснено, че точното определяне, начисляване и събиране на дължимите такси за отделните изпълнителни действия съобразно тарифата по чл.78, ал.2 от ЗЧСИ е задължение на частния съдебен изпълнител. Чл.79, ал.3 от ЗЧСИ регламентира, че за дължимите неплатени такси и разноси частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл.410, ал.1 от ГПК, независимо от размера на вземането. Следва, че законът допуска дължимите такси и разноси по образуваното изпълнително дело да не са събрани предварително. В случая не се касае за държавни такси, а за такси, които се събират от ЧСИ и са регламентирани в ТТРЗЧСИ и представляват възнаграждение за извършената от ЧСИ дейност по събиране вземане на вискателя.

Съгласно чл.79, ал.1 от ЗЧСИ за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от ЧСИ, единият от които се връчва на задълженото лице. Съдържанието на сметката по чл.79, ал.1 от ЗЧСИ е регламентирано в ал.2 от чл.79 ЗЧСИ, съгласно която в сметката се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материален интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноси, размерът на получената предплата и последиците при неплащане. При констатиране на несвоевременно съставени сметки по изпълнението, същото може да се отрази на дисциплинарната отговорност, но не и на дължимостта на следващото му се възнаграждение. Неотнормими към задължението на вискателя да заплати дължимите такси са и възраженията му относно съответствието на издадената фактура с нормативните изисквания за издаването ѝ. ЧСИ носи съответна отговорност за съответствие с изискванията на издаваните от него счетоводни документи, която няма отношение към възникването на вземането му към вискателя. Основанието на вземането са извършените действия по изп. производство.

В уточнението на исковата молба ЧСИ е посочил, че по т.3 от ТТРЗЧСИ – за извършване на справки за длъжника и неговото имущество, е начислил сумата 72 лева за извършени 12 броя справки, които от изготвената сметка № *** по чл.79 от ЗЧСИ и приложеното изп. дело се установи, че са били извършени, поради което и правилно е начислена сумата по т.3 от ТТРЗЧСИ и е дължима. Установи се, че ЧСИ е извършил и 2 бр. действия по т.4 от ТТРЗЧСИ – изпратено уведомление до длъжника за присъединяване на НАП по делото и изпратено уведомление до ДСИ към РС Търговище за прехвърляне на изп. дело, за което в процесната сметка е начислил такса от 24 лева, която също се дължи. Извършено е и действие по т. 5 от ТТРЗЧСИ – искане за съдействие за връчване на ПДИ от ЧСИ А. 3. от 29.02.2016г., за което се дължи такса от 24 лева. В хода на изпълнителното дело, с оглед молбата на вискателя за служебно прехвърляне на изп.д. № 399/2015 г. към ДСИ към РС Перник, ЧСИ – Д. е изготвил копие от изпълнително дело, така както е поискал вискателят, което се установява от приложения към изпълнителното дело протокол и за което в процесната сметка ЧСИ е начислил и такса по т.8 от ТТРЗЧСИ, поради което е дължима и таксата по т.8 от ТТРЗЧСИ в размер на 12 лв., и за които такси е издал и фактура ***.

Възражението на ответника, че тези такси са дължими от новия вискател, поради извършена цесия с договор за продажба и прехвърляне на вземания по процесното изпълнително дело, то същото е неоснователно, доколкото уведомлението за извършената продажба на вземане е достигнало до знанието на ЧСИ след съставяне на процесната сметка, а освен това в уведомлението не е посочено и на кого е цедирано вземането, поради което и ЧСИ няма възможност да узнае за същото докато цесионера не поиска от ЧСИ да бъде конституиран по образуваното изпълнително дело като вискател. Такова искане няма по

изпълнителното дело от страна на цесионера. На следващо място, това, че начислените такси за изпращане на уведомление до взыскателя и до друг ЧСИ, са след съставяне на сметката, както бе посочено по-горе, ЧСИ има възможност и да събере авансово дължимите такси, което е сторил при издаване на процесната сметка. Поради това и възраженията в тази насока са неоснователни.

Възражението на ответника, че ЧСИ не е взел предвид при формиране на претенцията внесените от ответника такси при образуване на изп. дело в размер на 66 лева за образуване на същото, както и по т. 5 от ТТРЗЧСИ – искане за съдействие за връчване на ПДИ от ЧСИ А. 3. от 29.02.2016г., в размер на 24 лева, представляващо правопогасяващо възражение, е заявено в отговор на уточнителната искова молба, поради което не е преклудирано, а по същество е и основателно. В тази връзка от изп. дело /платежно нарежда не л. 6/ се установява, че взыскателят е внесъл по сметка на ЧСИ сумата 66 лева с ДДС - такса за образуване на изп. дело. Съгласно т.1 от ТТРЗЧСИ за образуване на изп. дело се дължи такса от 20 лева без ДДС, като ЧСИ е регистриран по ЗДДС, поради което внесената такса за образуване на изп. дело е 24 лева с ДДС. Остава сума от 42 лева, която ЧСИ не е съобразил, че вече е внесена авансово от взыскателя при съставяне на процесната сметка. Също така видно от пл. нареждане на л. 55 от изп. дело на 17.05.2016 г. взыскателят е внесъл по сметка на ЧСИ А. 3. сумата 24 лева с ДДС – с посочено основание такса за връчване на ПДИ по изп. д. № 964/2015 г., поради което следва, че начислената в процесната сметка такса по т.5 от ТТРЗЧСИ – искане за съдействие за връчване на ПДИ от ЧСИ А. 3. от 29.02.2016г., е погасена чрез плащане.

С оглед горното от общо дължимата сума от 132 лв. по процесната сметка, следва да се приспадне авансово внесената такса от 42 лв. и платената такса от 24 лв., като дължимият остатък е 66 лева. При липса на доказателства за платени такси от ответника в размер на 66 лева, следва, че тази сума се дължи по сметка № ***.

С оглед изложеното, искът по реда на чл.422, вр. чл.415 от ГПК, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД, и чл. 78 и чл. 80 ЗЧСИ е основателен за сумата от 66 лв., и обжалваното решение в частта, в която е отхвърлен за тази сума, ведно със законната лихва следва да бъде отменено, и вместо това се уважи за тези суми. В останалата му отхвърлителна част за разликата над 66 лв. до 132 лв. решението следва да бъде потвърдено.

По разноските

Ищецът претендира и доказва разноски по първоинстанционното производство общо 540 лв., които се дължат съразмерно с уважената част от иска, или 219,99 лв. и следва да бъдат присъдени с настоящото решение.

С оглед изхода на спора, обжалваното решение следва да се отмени и в частта, в която ЧСИ е осъден да заплати на ответника разноски по първоинстанционното производство /претендираните и доказани от последния разноски в заповедното и исковото производство са общо 440 лв./, а именно – за сумата от 179,26 лв., съставляваща разликата между дължимите на основание чл.78, ал. 3 и 4 от ГПК съразмерно с отхвърлената/прекратената част от иска разноски от 260,74лв. и присъдените от РС разноски от 440 лв.

Жалбоподателят претендира и доказва разноски по въззивното производство общо 325 лв., които се дължат съразмерно с уважената част на въззивната жалба, или 132,40 лв.

Въззиваемият претендира и доказва разноски по въззивното производство общо 300 лв. адв. възнаграждение, които на основание чл.78, ал.3 и 4 ГПК се дължат съразмерно с отхвърлената/прекратената част от иска, или 177,77 лв.

Съдът намира за неоснователно своевременно релевираното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна, тъй като същото е уговорено в минимален размер съобразно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260203 от 23.02.2021 г. по гр.д. № 3776/2020 г. по описа на Районен съд – Перник в частта, в която е отхвърлен предявеният от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101, иск да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 30 лева, представляваща неплатени такси и разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ по ИД № 964/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 973/05.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1824/2020 г. на ПРС, като НЕДОПУСТИМО, постановено по ненадлежно предявен иск и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОБЕЗСИЛВА Заповед № 973 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 05.05.2020 г. г., издадена по ч.гр. дело № 1824/2020 г. на ПРС, в частта, в която е разпоредено „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** сумата от 30 лева, представляваща неплатени такси и разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ по ИД № 964/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата.

ОТМЕНЯ решение № 260203 от 23.02.2021 г. по гр.д. № 3776/2020 г. по описа на Районен съд – Перник в частта, в която е отхвърлен предявеният от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101, иск да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 66 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по ИД № 964/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 973/05.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1824/2020 г. на ПРС, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл. 78 и чл. 80 ЗЧСИ, предявен от ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** срещу „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 от гр. Перник, ул. Рашо Димитров, бл. 80, вх. в, ет. 6, ап. 71, че „НД Мениджмънт“ ООД ДЪЛЖИ на ищеца сумата от 66 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК - 21.04.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща неплатени такси и разноски по т. 3,4,5,8 от ТТРЗЧСИ по ИД № 964/2015 г. на ЧСИ – Ш.Д., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 973/05.05.2020 г. по ч.гр.д. № 1824/2020 г. на ПРС.

ОТМЕНЯ решение № 260203 от 23.02.2021 г., изменено по реда на чл. 248 ГПК с определение от 17.05.2021г., постановени по гр.д. № 3776/2020 г. по описа на Районен съд –

Перник, в частта за осъждане на ЧСИ Ш.Д. с рег. № ***, БУЛСТАТ ***** и адрес: *** да заплати на „НД Мениджмънт“ ООД, ЕИК 200267101 разноски в заповедното и исковото производство пред Районен съд Перник – за разликата над сумата от 260,74лв. до присъдените от 440 лв.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ООД, ЕИК:200267101, гр.Перник, ул.“Р. Димитров“, бл.80, вх.В, ап.71, да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ *****, сумата 219,99 лева - разноски по първоинстанционното производство.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260203 от 23.02.2021 г. по гр.д. № 3776/2020 г. по описа на Районен съд – Перник, в останалата му част.

ОСЪЖДА „НД Мениджмънт“ООД, ЕИК:200267101, гр.Перник, ул.“Р. Димитров“, бл.80, вх.В, ап.71, да заплати на ЧСИ – Ш.Д., с рег. № ***, БУЛСТАТ *****, сумата 132,40 лева - разноски по въззивното производство.

ОСЪЖДА ЧСИ Ш.Д., с рег. №***, БУЛСТАТ:*****, и адрес: ***, да заплати на „НД Мениджмънт“ООД, с ЕИК:200267101, гр.Перник, ул.“Р. Димитров“, бл.80, вх.В, ап.71, сумата 177,77 лв. - разноски по въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____